

معلمان زندانی باید آزاد شوند

۵ اکتبر مصادف با سیزده مهر، روز جهانی معلم است. این روز را در حالی گرامی می‌داریم که چندین نفر از بهترین معلمان ما (آقایان اسماعیل عبدی، محمد حبیبی و محمود بهشتی لنگرودی و....) به ناحق و دور از کلاسهای درس، در زندان بسر می‌برند.

اصولا در حکومت‌های تمامیت خواه و دیکتاتوری، آگاهی دادن جرم محسوب می‌شود و به همین دلیل به اقشار آگاه و دلسوز جامعه از جمله معلمان، ظلم مضاعف می‌شود؛ زیرا این نوع حکومت‌ها از آگاهی مردم بخصوص جوانان به شدت وحشت دارند و برای بقای خودشان ترجیح می‌دهند که مردم را در ناآگاهی نگاه دارند تا کودکان و جوانان از سیاست‌های ناعادلانه حکومت باخبر نشود. در این حکومت‌ها، معلم‌های آگاه و جسور که تن به بی‌عدالتی و تبعیض نمی‌دهند، مدام در معرض تهدید و بازداشت قرار دارند تا آگاهی را در جامعه نشر ندهند. از طرف دیگر نقش و کار تاثیرگذار معلم در جامعه آن‌چنان که باید در میان مردم شناخته شده نیست و به همین دلیل میزان دریافتی حقوق‌شان بسیار ناچیز و حداقل است، در حالی که در کشورهایایی که جامعه به نقش آگاهی پی برده‌اند، به حکومت‌ها اجازه نمی‌دهند که تبعیض و بی‌عدالتی رشد و نما کند و اغلب معلم‌ها جایگاه مهمی دارند و میزان دریافتی آن‌ها نیز متناسب با کار تاثیرگذارشان است و کمتر زندگی‌شان از نظر سیاسی نیز مورد خطر قرار می‌گیرد.

چه در این رژیم و چه در رژیم گذشته، معلمین آگاه ما از جمله ابوالحسن خانعلی، صمد بهرنگی و فرزاد کمانگر، قربانی ظلم و بیداد این گونه حکومت ها شده‌اند و فرزندان کشور را از وجود معلمین آگاه و دلسوز محروم کرده‌اند. یاد این عزیزان جان باخته زنده و گرامی باد.

معلمان زندانی هر چه زودتر باید آزاد شوند و به کلاس های درس و مدرسه بازگردند، فرزندان ما چشم انتظار معلم های شان هستند.

یکی از مادران پارک لاله ایران

۱۰ مهر ۱۳۹۷